

pr. in ρξ lat. rivus celi vechi ρίξ, ρξηξ, ρξ-
 μξ, στρξηξ, inse si στρηνξ etc., lat. ripa et
 rupes, rima, stringo; si in λδητρξ lat. lin-
 ter. etc. Er' prepusetiunea λη intru adevuru e dein
 en chiaru si la latini, pre cumu scriau celi vechi cá
 si grecii εν, ci in urma in cumu scriu si italianii,
 er' ispanii e n si dupa acestia francii. — De I diu-
 metatîtu mai diosu (XII), dein care s'a facutu si J.

Nota.

Derivatu se afla:

a) de in α, cá ξ, pr. in ηνμξ, τξηνΔξ etc.
 (III, 5 a);

b) de in α, cá ζ sau ε in participiale: μξη-
 ρξιτοριξ, ηδιτοριξ, σκρηντοριξ, φηντοριξ etc.;

c) de in ε pr. ενη, ηηνξ, μηνη, ηηξ, ηδην etc.
 (IVc, 5);

d) de in ζ, in pucine cuvente, pr. limbr'i-
 cu lat. lumbricus; κδμηνεκξ seau mai bene κδ-
 μηνεκξ cá celi vechi lat. communico, ci Oscii
 comenei in locu de communi (tab. Bant. I.
 21), dela co-menus in loculu caruia vechii moe-
 nus, er' clasicii scrisera munus, retoromanii
 dicu cumin in locu de communis, si de aci
 cuminar communicare etc.; ληκηΔξ, ληηνξ in
 locu de ληκηΔξ, ληηνξ (VII, c) ital. inchiu-
 do etc.

VI. O, o.

O e de aceeași natura cu u, precumu e cut;
 deci curatu se pronuncia si elu numai a fora de
 inceputulu cuventeloru, er' la inceputuri cu u diu-
 metatîtu de in ainte cá un diftongu uo, pr. omξ,